Пролетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЎНАРКОМА
І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

№ 10 (7571)
СЕРАДА 26 СТУДЗЕНЯ 1944 г.

Цана 20 кап.

„Мы павінны мабілізаваць усе сілы народа, усю магутнасць і майстэрства нашай арміі, каб дабіць фашысцкіх захопнікаў, бо перамога — гаварыў таварыш Сталін—не даецца без барацьбы і напружання—яна бярэцца з бою. Чырвоная Армія, совецкі тыл, увесь наш народ зробяць усё для таго, каб наблізіць гэты дзень канчатковай перамогі".

(З даклада тав. А. С. Шчэрбакова, прысвечанага памяці Леніна).

ЗАГАД

Вярхоўнага Галоўнакамандуючага

Генералу арміі МЕРАЦКОВУ

Войскі **Волхаўскага** фронта, перайшоўшы ў наступленне на **Ноўгарадскім** напрамку, фарсіравалі раку Волхаў і вярхоўе возера Ільмень і, праравўшы вельмі ўмацаваную, доўгачасовую абарону немцаў, сёння, 20 студзеня, у выніку ўмелага абыходнага манеўра штурмам авалодалі важным гаспадарча-палітычным цэнтрам краіны — горадам **Ноўгарад** — вялікім вузлом камунікацый і моцным апорным пунктам абароны немцаў.

Пры прарыве абароны немцаў і ў баях за Ноўгарад вызначыліся войскі генерал-лейтэнанта Кароўнікава, генерал-палкоўніка Кузняцова, генерал-маёра Мікульскага, генерал-маёра Арцюшэнка, генерал-маёра Паніна, генерал-маёра Салаўёва, генерал-маёра Буракоўскага, генерал-маёра Чарнышова, палкоўніка Рогава, палкоўніка Орданоўскага, палкоўніка Каліноўскага, палкоўніка Бялова, палкоўніка Радыгіна, палкоўніка Себава, артылерысты генерал-лэйтэнанта артылерыі Дзегцярова, генерал-маёра артылерыі Дарафеева, палкоўніка Седаш, танкісты генерал-маёра танкавых войск Конанава, палкоўніка Урбанава, падпалкоўніка Бачакашвілі і лётчыкі генерал-лейтэнанта авіяцыі Жураўлёва.

У азнаменаванне атрыманай перамогі злучэнням і часцям, якія найбольш вызначыліся ў баях, прысвоіць назву „Ноўгарадскіх" і прадставіць іх да ўзнагароджання ордэнамі.

Сёння, 20 студзеня, у 20 гадзін сталіца нашай Радзімы **Масква** ад імені Радзімы салютуе доблесным войскам **Волхаўскага** фронта, якія прарвалі абарону немцаў і авалодалі горадам **Ноўгарад,** — дванаццаццю артылерыйскімі залпамі з двухсот дваццаці чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні **абвяшчаю падзяку** ўсім кіруемым Вамі войскам, якія ажыццявілі прарыў і ўдзельнічалі ў баях за горад **Ноўгарад.**

Вечная слава героям, якія загінулі ў барацьбе за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Смерць нямецкім захопнікам!

Вярхоўны Галоўнакамандуючы

Маршал Совецкага Саюза І. СТАЛІН.

20 студзеня 1944 г.

ЗАГАД

Вярхоўнага Галоўнакамандуючага

Генералу арміі ГОВАРАВУ

Генералу арміі МЕРАЦКОВУ

Войскі **Ленінградскага** фронта пры прамой садзейнасці войск **Волхаўскага** фронта, перайшоўшы ў наступленне на **Мгінскім** напрамку, прарвалі вельмі ўмацаваную абарону немцаў і сёння, 21 студзеня, авалодалі горадам і важным чыгуначным вузлом **Мга** — магутным апорным пунктам абароны немцаў.

Пры прарыве абароны немцаў і ў баях за горад **Мга** вызначыліся войскі генерал-лейтэнанта **Свірыдава,** генерал-лейтэнанта **Старыкова,** генерал-маёра **Парамзіна,** генерал-маёра **Абсалямава,** палкоўніка **Папчанка,** палкоўніка **Сокалава,** артылерысты генерал-маёра артылерыі **Каробчанка,** генерал-маёра артылерыі **Бязрука** і танкісты палкоўніка **Кісліцына.**

У азнаменаванне атрыманай перамогі злучэнні і часці, якія найбольш вызначыліся ў баях, прадставіць да прысваення назвы „**Мгінскіх**" і да ўзнагароджання іх ордэнамі.

Сёння, 21 студзеня, у 23 гадзіны 30 мінут сталіца нашай Радзімы **Масква** ад імені Радзімы салютуе нашым доблесным войскам, якія прарвалі абарону немцаў і авалодалі горадам **Мга,** — дванаццаццю артылерыйскімі залпамі са ста дваццаці чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні **абвяшчаю падзяку** ўсім кіруемым Вамі войскам, якія ажыццявілі прарыў і ўдзельнічалі ў баях за горад **Мга.**

Вечная слава героям, якія загінулі ў барацьбе за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Смерць нямецкім захопнікам!

Вярхоўны Галоўнакамандуючы

Маршал Совецкага Саюза І. СТАЛІН.

21 студзеня 1944 г.

ЗАГАД

ВЯРХОЎНАГА ГАЛОЎНАКАМАНДУЮЧАГА

Генералу арміі ГОВАРАВУ

Войскі Ленінградскага фронта, прадаўжаючы паспяховае наступленне, сёння, 24 студзеня, у выніку ўмелага абыходнага манеўра і імклівай атакі з фронта, авалодалі горадам **Пушкін (Царскае Сяло)** і горадам **Паўлаўск (Слуцк)**—вялікімі чыгуначнымі вузламі і моцнымі апорнымі пунктамі абароны немцаў.

У баях за авалоданне гарадамі **Пушкін** і **Паўлаўск** вызначыліся войскі генерал-палкоўніка **Масленнікава,** генерал-маёра **Хазава,** генерал-маёра **Бунькова,** генерал-маёра **Ястрабава,** палкоўніка **Введэнскага,** артылерысты генерал-маёра артылерыі **Міхалкіна,** палкоўніка **Маслоўскага** і танкісты падпалкоўніка **Грдзелішвілі.**

У азнаменаванне атрыманай перамогі злучэнні і часці, якія найбольш вызначыліся ў баях, прадставіць да прысвоення назваў „**Пушкінскіх**" і „**Паўлаўскіх**" і да ўзнагароджання ордэнамі.

Сёння, 24 студзеня, у 21 гадзіну сталіца нашай Радзімы **Масква** ад імені Радзімы салютуе нашым доблесным войскам, якія авалодалі гарадамі **Пушкін** і **Паўлаўск,**— дванаццаццю артылерыйскімі залпамі са ста дваццаці чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні **абвяшчаю падзяку** ўсім кіруемым Вамі войскам, якія ўдзельнічалі ў баях за вызваленне гарадоў **Пушкін** і **Паўлаўск.**

Вечная слава героям, якія загінулі ў барацьбе за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Смерць нямецкім захопнікам!

Вярхоўны Галоўнакамандуючы

Маршал Совецкага Саюза І. СТАЛІН.

24 студзеня 1944 года.

Урачыста-жалобнае паседжанне, прысвечанае XX гадавіне з дня смерці В. І. Леніна

21 студзеня ў Маскве, у вялікім зале Крэмлёўскага палаца адбылося ўрачыста-жалобнае паседжанне ЦК ВКП(б), Маскоўскага абласнога і Маскоўскага гарадскога Камітэтаў ВКП(б), Прэзідыумаў Вярхоўнага Совета СССР і Вярхоўнага Совета РСФСР, Маскоўскага абласнога і гарадскога Советаў дэпутатаў працоўных, ЦК ВЛКСМ, МК і МГК ВЛКСМ, Прэзідыума ВЦСПС сумесна з прадстаўнікамі партыйных, грамадскіх арганізацый і Чырвонай Арміі, прысвечанае XX гадавіне з дня смерці В. І. Леніна.

У 6 гадзін 50 мінут за сталом прэзідыума з'яўляюцца таварышы Сталін, Молатаў, Калінін, Кагановіч, Андрэеў, Мікаян, Берыя, Швернік, Маленкоў, Шчэрбакоў, Вазнясенскі. Удзельнікі ўрачыста-жалобнага паседжання сустракаюць іх бурнай авацыяй.

Тав. М. І. Калінін абвяшчае ўрачыста-жалобнае паседжанне адкрытым.

— Сёння споўнілася 20 год з дня смерці Владзіміра Ільіча Леніна, — гаворыць таварыш Калінін.—Прашу ўшанаваць яго памяць уставаннем.

Усе ўстаюць. Урачыстая, поўная глыбокай значнасці гэта мінута маўчання! Погляды ўсіх накіраваны да таварыша Сталіна. Да яго, вялікага прадаўжальніка справы Леніна, які высока нясе непераможны, асяняючы совецкі народ ленінскі сцяг, накіравана сыноўняя любоў і шчырасць народа.

М. І. Калінін прадастаўляе слова для даклада тав. А. С. Шчэрбакову.

Яркі, глыбока змястоўны даклад тав. Шчэрбакова выслухоўваецца з найвялікшай увагай і хваляваннем.

Тав. Шчэрбакоў гаворыць аб кіруючай і арганізуючай сіле нашага народа—аб большэвіцкай партыі, аб нашым правадыру таварышу Сталіне.

Усе ўстаюць і наладжваюць доўга несціхаючую авацыю ў чэсць таварыша Сталіна. Удзельнікі паседжання стоячы пяюць партыйны гімн „Інтэрнацыянал".

Тав. М. І. Калінін абвяшчае ўрачыста-жалобнае паседжанне закрытым. (ТАСС).

Пад сцягам Леніна—Сталіна совецкі народ ідзе да перамогі

Даклад тав. А. С. Шчэрбакова 21 студзеня 1944 года на ўрачыста-жалобным паседжанні, прысвечаным XX гадавіне з дня смерці В. І. Леніна

Па ленінскаму шляху

Таварышы! Вось ужо 20 год народы Совецкага Саюза працуюць і змагаюцца без Леніна, натхнёныя яго вялікімі, неўміручымі ідэямі. Кожны пражыты год даваў усё новыя і новыя падцверджанні вернасці і жыццёвасці ідэй стваральніка нашай партыі і совецкай дзяржавы.

Дваццатую гадавіну з дня смерці Леніна наша краіна адзначае ў дні наступлення Чырвонай Арміі супроць нямецка-фашысцкіх войск. У гэтых слаўных баях наш народ, наша армія атрымліваюць перамогі пад сцягам Леніна—Сталіна.

Цяпер, калі наша дзяржава ў вайне супроць аб'еднаных узброеных сіл фашысцкіх дзяржаў вытрымала суровыя выпрабаванні, — яшчэ больш яркім устае перад намі вобраз вялікага Леніна.

Гісторыя старой Расіі заключалася, між іншым, у тым, што яе білі за адсталасць ваенную, за адсталасць гаспадарчую, за адсталасць культурную, за адсталасць дзяржаўную.

Ленін і Сталін указалі шляхі і сродкі ліквідацыі векавой адсталасці нашай краіны і ўмацавання незалежнасці нашай дзяржавы. Вядома, што царская Расія ўсё больш адставала ў сваім развіцці ад перадавых у эканамічных адносінах краін свету і з прычыны гэтага ўсё больш упадала ў кабалу іншаземных дзяржаў. Краіна ішла шляхам, які непазбежна прывёў-бы яе да страты дзяржаўнай самастойнасці. Ад такой ганьбы нашу краіну выратавала большэвіцкая партыя. Улічваючы вопыт першай сусветнай вайны, у ходзе якой адсталая царская Расія апынулася перад катастрофай, Ленін, незадоўга да Кастрычніцкай рэволюцыі, гаварыў: ,,Вайна няўмольная, яна ставіць пытанне з бязлітаснай рэзкасцю: або загінуць, або дагнаць перадавыя краіны і перагнаць іх таксама і эканамічна... Загінуць або на ўсіх парах паімчацца наперад''. (Ленін, т. XXI, стар. 191).

У выніку Вялікай Кастрычніцкай социялістычнай рэволюцыі і паслядоўнага ажыццяўлення ленінска-сталінскай палітыкі, совецкая краіна стала магутнай індустрыяльнай і калгаснай дзяржавай. Гісторыя не ведае прыкладаў такога бурнага эканамічнага і культурнага развіцця, якое явіла свету наша краіна за годы совецкай улады.

Усе сілы совецкага народа накіраваны былі на стварэнне у найкарацейшы тэрмін магутнай сучаснай прамысловасці. Марудзіць у гэтай справе было нельга. На велізарнай прасторы — ад Балтыкі да Ціхага акіяна, ад Ледавітага акіяна да Чорнага мора разгарнулася гіганцкае будаўніцтва прадпрыемстваў, выраслі новыя гарады і прамысловыя цэнтры.

У краіне былі створаны такія галіны прамысловасці, якія маюць важнейшае значэнне для абароны краіны, як станкабудаўніцтва, самалётабудаўніцтва, аўтамабільная, трактарная, хімічная прамысловасць. Ва многа разоў вырасла вытворчасць электраэнергіі, нафтапрадуктаў і вугалю. Велізарнае развіццё атрымала чорная металургія. Створана была новая магутная вугальна-металургічная база на ўсходзе.

Вядома, што царская Расія ў мінулай сусветнай вайне з прычыны эканамічнай адсталасці аказалася перад пагрозай ваеннага разгрому. Прамысловасць не магла забяспечваць армію не толькі такім новым узбраеннем, як самалёты і танкі, але і звычайнай для таго часу баявой тэхнікай. У рускай арміі амаль не было цяжкай артылерыі, нехапала лёгкай артылерыі, кулямётаў і нават вінтовак. У перыяды напружаных баёў армія заставалася без снарадаў і патронаў.

У цяперашняй вайне наша армія не адчувае недахопу ва ўзбраенні і боепрыпасах, баявая тэхніка Чырвонай Арміі ўсё больш удасканальваецца. Гэта з'яўляецца вынікам ажыццяўлення вялікіх прадначартанняў Леніна і Сталіна аб ліквідацыі векавой тэхнічнай адсталасці Расіі.

Пры гэтым нельга забываць, што ў вайну 1914—1917 гг. на руска-германскім фронце стаяла не больш 127 дывізій немцаў і іх саюзнікаў. Цяпер, у другую сусветную вайну, Германія і яе васалы выставілі супроць СССР не менш 260 дывізій. Стала быць, на совецка-германскім фронце немцы і іх васалы маюць зараз армію ў два разы большую, чым гэта было ў першай сусветнай вайне.

Без магутнай індустрыі, створанай у сталінскія пяцігодкі, немагчыма было-б вядзенне такой вайны, якой не бачыў раней свет—ні па маштабах бітваў, ні па характару варожых армій, ні па колькасці самай навейшай тэхнікі, якая ўдзельнічае ў вайне. Тым больш немагчымы былі-б перамогі ў такой вайне.

Магутная прамысловасць Совецкага Саюза з'яўляецца матэрыяльна-тэхнічнай базай баявых поспехаў Чырвонай Арміі.

Мабілізаваўшы ўсе сілы народа на стварэнне сучаснай прамысловасці, партыя, разам з тым, прыступіла, як толькі для гэтага паспелі ўмовы, да карэннага пераўтварэння сельскай гаспадаркі. У выніку ажыццяўлення палітыкі калектывізацыі былі створаны новыя рашаючыя ўмовы, неабходныя для пабудовы социялістычнага грамадства. Пераўтворана была самая адсталая галіна народнай гаспадаркі. Замест распыленых сялянскіх гаспадарак з іх дапатопнай тэхнікай і кансерватыўным укладам жыцця краіна стала мець буйную социялістычную сельскую гаспадарку, аснашчоную перадавой тэхнікай. Тым самым, социялізм перамог і ў вёсцы.

Ажыццявіліся вялікія прадначартанні Леніна і Сталіна аб социялістычнай перабудове сельскай гаспадаркі. Для кожнага відавочна, што весці вайну такога маштабу, як цяперашняя вайна, маючы ў тыле адсталую, раздробленую індывідуальную сялянскую гаспадарку—было-б проста немагчыма.

Калгасы, якія забяспечваюць цяпер у цяжкіх ваенных умовах армію і краіну харчаваннем, а прамысловасць—сыравінай, з'яўляюцца моцнай апорай фронта і баявых поспехаў Чырвонай Арміі.

Пад кіраўніцтвам большэвіцкай партыі ў нашай краіне не толькі была створана новая, социялістычная эканоміка, але і вырашчаны кадры, здольныя рухаць наперад тэхніку, пускаць яе ў ход.

Падрыхтоўка кадраў разгарнулася такімі-ж хуткімі тэмпамі, як і гаспадарчае будаўніцтва. Прайшло ўсяго некалькі год і ў нашай краіне з'явіліся шматлікія кадры інжынераў, тэхнікаў, кваліфікаваных рабочых у прамысловасці і на транспарце, трактарыстаў, камбайнераў, аграномаў у сельскай гаспадарцы. Наяўнасць гэтых тэхнічна граматных кадраў дазволіла ў сваю чаргу стварыць шматлікія ваенныя кадры—артылерыстаў, танкістаў, лётчыкаў, сувязістаў і сапёраў. Такія кадры ў вялікай колькасці могуць з'явіцца толькі ў краіне тэхнічна і эканамічна перадавой.

Такім чынам, ажыццявіліся ўказанні Леніна і Сталіна аб падрыхтоўцы з рабочых і сялян інтэлігенцыі, адданай інтарэсам Радзімы. Без інтэлігенцыі, без тэхнічна граматных кадраў весці сучасную вайну было-б немагчыма. Наяўнасць такіх кадраў дала магчымасць нашай партыі ва ўмовах вайны вырашыць цяжэйшую задачу—хутка перавесці прамысловасць на вытворчасць узбраення і за кароткі тэрмін разгарнуць шматмільённую армію.

Пачынаючы сваю злачынную вайну супроць СССР, гітлераўцы думалі знайсці шчыліны і расколіны ў совецкім грамадстве, разлічвалі парушыць яго адзінства. Яны разлічвалі забіць клін паміж рабочымі і калгаснікамі, пасварыць іх паміж сабой. Аднак, для каго цяпер не відавочна, што гэта стаўка гітлераўцаў аказалася бітай. Саюз рабочых і сялян загартаваўся на палях сражэнняў, умацаваўся ў самаадданай працы ў тыле і зараз з'яўляецца трывалым, як ніколі.

Ленінска-сталінская палітыка партыі згуртавала ў адно ўсіх працоўных, стварыла і ўмацавала саюз рабочага класа, сялянства і інтэлігенцыі, ліквідавала былую нацыянальную рознь паміж народамі. Наша свабодная айчына стала надзейным аплотам дружбы народаў. Зараз усе народы нашай краіны, начале з вялікім рускім народам, са зброяй у руках, самаадданна ўдзельнічаюць у вайне за свабоду і незалежнасць сваёй Радзімы. У гэтым сказалася сіла і жыццёвасць ленінска-сталінскай нацыянальнай палітыкі, якая забяспечыла брацкае супрацоўніцтва ўсіх народаў Совецкага Саюза.

Такім чынам, ажыццёўлены вялікія прадначартанні Леніна і Сталіна аб умацаванні дружбы паміж народамі совецкай дзяржавы, аб умацаванні саюза рабочых, сялян і інтэлігенцыі.

Больш двух з паловай год прайшло з часу разбойніцкага нападу фашысцкіх орд на нашу краіну. Совецкая дзяржава, створаная Леніным і пераўтвораная пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна ў несакрушальную крэпасць, не толькі ўстаяла супроць націску фашысцкіх полчышчаў, але і адбіла гэты націск ударамі такой сілы, пад цяжарам якіх разбураецца гітлераўская кааліцыя, трашчыць будынак фашысцкага ,,новага парадку ў Еўропе''. Калі ў цяперашняй вайне, якая вырашае лёс пакаленняў, совецкі народ атрымлівае вялікія перамогі, то гэтым мы абавязаны таму, што наша партыя пад вадзіцельствам таварыша Сталіна ішла па ленінскаму шляху і няўхільна ажыццяўляла ленінскія запаветы. (Бурныя, працяглыя апладысменты).

Вялікія перамогі Чырвонай Арміі

Прайшоўшы пасля дзевятнаццатай гадавіны з дня смерці Владзіміра Ільіча Леніна год з'явіўся пераломным у ходзе Айчыннай вайны. Гэты год прайшоў пад знакам ваенных поспехаў Чырвонай Арміі і вялікіх паражэнняў арміі нямецкіх захопнікаў. Гэты год з новай сілай падцвердзіў вялікую праўду, якая заключаецца ў словах Леніна: ,,Ніколі не перамогуць таго народа, у якім рабочыя і сяляне ў большасці сваёй даведаліся, адчулі і ўбачылі, што яны адстайваюць сваю, совецкую ўладу—уладу працоўных, што адстайваюць тую справу, перамога якой ім і іх дзецям забяспечыць магчымасць карыстацца ўсімі багаццямі культуры, усімі здабыткамі чалавечай працы''. (Ленін, творы, т. XXIV, стар. 258—259).

Нямецка-фашысцкія захопнікі на ўсёй працягласці вайны прадпрымалі адчайныя намаганні, кідалі ў бой усе свае сілы, каб разбіць Чырвоную Армію і заняволіць нашу Радзіму. Аднак адзін за другім разбурыліся авантурыстычныя планы гітлераўцаў, разлічаныя на заваяванне Совецкага Саюза.

У першыя месяцы вайны не толькі гітлераўцы, але, не будзе пераўвелічэннем сказаць, што большасць палітычных і дзяржаўных дзеячоў у саюзных краінах, расцэньвалі часовыя няўдачы Чырвонай Арміі як праяўленне ваеннай і эканамічнай слабасці совецкай дзяржавы. Яны меркавалі, што на совецка-германскім фронце гітлераўскія орды атрымаюць такую-ж лёгкую і маланкавую перамогу, як і на захадзе—у Польшчы, Бельгіі, Францыі і г. д.

У падцверджанне сваіх слоў я спашлюся толькі на два сведчанні, хоць іх можна прывесці колькі хочаш.

Амерыканскі журналіст Кэсідзі ў сваёй кнізе ,,Маскоўскія запісы'' паведамляе, што эксперты па рускіх справах з лагера саюзнікаў у пачатку вайны прадвяшчалі хуткую гібель Совецкага Саюза: ,,Агульная думка ўсіх экспертаў,—піша Кэсідзі,—была такая, што вайна ў Расіі працягнецца ад трох тыдняў да трох месяцаў. Яны былі-б вельмі здзіўлены, калі-б ім тады сказалі, што наступіць трэці год вайны і Чырвоная Армія будзе наносіць цяжкія ўдары ўзброеным сілам Германіі''.

(Працяг на 3-й стар.)

ПРАЦЯГ ДАКЛАДА ТАВ. А. С. ШЧЭРБАКОВА

Падобнае-ж сведчанне ёсць і ў кнізе вядомага амерыканскага дзяржаўнага дзеяча—Стэтыніуса: ,,Я ўспамінаю,—піша ён,—многа дыскусій, у часе якіх гаварылася аб тым, што вайна ў Расіі скончыцца да 1 жніўня (гутарка, вядома, ідзе аб 1 жніўня 1941 г. **А. Шч.**). Прыхільнікі гэтага пункту погляду лічылі, што ўсё ўзбраенне, якое мы адправім у Расію, напэўна, пападзе ў рукі Гітлера. Адзінства совецкага народа і сіла Чырвонай Арміі недаацэньваліся ў тыя дні не толькі ў Берліне, але таксама і ў Вашынгтоне і Лондане“.

Што датычыцца совецкага народа, то ён у самыя цяжкія дні барацьбы ні на мінуту не губляў упэўненасці ў перамозе, бо ён ведаў, што пераўтвораная пад кіраўніцтвам Леніна і Сталіна наша соцыялістычная краіна моцная і магутная, што нямецка-фашысцкім захопнікам і іх саюзнікам не расхістаць моцнасць совецкай дзяржавы.

Кіруючыся непахісным правілам—заўсёды гаварыць народу праўду і толькі праўду, наша партыя, таварыш Сталін ужо ў самым пачатку вайны ва ўвесь голас сказалі працоўным аб той велізарнай небяспецы, якая навісла над Радзімай з боку фашысцкіх разбойнікаў. І разам з тым, ужо тады, у першыя дні вайны геній нашага правадыра, таварыша Сталіна асвятліў перспектывы вайны і мабілізаваў армію і народ на перамаганне смяртэльнай небяспекі, якая навісла над краінай. Таварыш Сталін гаварыў тады, што поспехі немцаў на совецка-германскім фронце маюць часовы характар, што гітлераўская армія будзе адкінута і разбіта, як былі разбіты арміі Напалеона і Вільгельма. Цяпер ужо ўсім відавочна, як збываюцца словы таварыша Сталіна.

Мінулы год у ваенных адносінах быў годам буйнейшых перамог Чырвонай Арміі. У ходзе Айчыннай вайны адбыўся карэнны перялом. Сталінградская бітва азнаменавала пачатак гэтага карэннага пералому. Гітлераўцы яшчэ цешылі сябе надзеяй выйсці з цяжкага крызіса, і гэта надзея звязвалася імі з летнім наступленнем. Аднак летам мінулага года немцы не змаглі ўжо дасягнуць нават часовых поспехаў.

Пачаўшы сваё запозненае летняе наступленне, гітлераўцы паведамілі, што гэта будзе рашаючы паход, які прынясе Германіі поўную перамогу. Аднак летняе наступленне немцаў было ліквідавана Чырвонай Арміяй. Пад Курскам Чырвоная Армія зрабіла нямецка-фашысцкім войскам новае пабоішча. Кінутыя ў наступленне на Курск нямецкія войскі былі разгромлены, і гітлераўцы ўжо не змаглі стрымаць напор нашых войск, якія паспяхова разгарнулі сваё летняе наступленне. «Калі бітва пад Сталінградам,—гаварыў таварыш Сталін, — прадвяшчала закат нямецка-фашысцкай арміі, то бітва пад Курскам паставіла яе перад катастрофай».

На працягу ўсяго лета і восені мінулага года нашы войскі бесперапынна гналі немцаў на захад, узламвалі доўгачасовыя абарончыя збудаванні праціўніка, фарсіравалі буйнейшыя водныя перашкоды, ламалі жорсткае супраціўленне ворага і крок за крокам ачышчалі совецкую зямлю ад заклятых ворагаў нашай Радзімы.

Германскае камандаванне старалася ў чым-бы то ні стала ўтрымаць лінію Дняпра. У канцы верасня гітлераўскае камандаванне звярнулася да сваёй арміі з загадам не аддаваць больш ні адной пядзі зямлі. Гітлер запэўніваў немцаў, што Днепр будзе рубяжом, які аддзяляе дзве арміі адну ад другой, што зімовыя пазіцыі на Дняпры добра ўмацаваныя і іх можна лічыць непрыступнымі. Берлінскае радыё распісвала шырыню і глыбіню Дняпра, вышыню яго заходняга берага, выгаднасць і непрыступнасць камандных пазіцый немцаў на вышынях дняпроўскіх берагоў. На дняпроўскіх пазіцыях гітлераўцы мелі намер моцна трымацца. Але, як гавораць, трымалася кабыла за аглоблі, ды павалілася. (Смех і ажыўленне ў зале).

Ужо ў пачатку кастрычніка совецкія войскі фарсіравалі Днепр і стварылі некалькі плацдармаў на яго правым беразе. А праз месяц, совецкі сцяг узвіўся над вызваленай сталіцай Украіны. Пасля выгнання немцаў з Кіева канчаткова рухнулі германскія планы ўтрымацца на лініі Дняпра. Больш таго—з узяццем нашымі войскамі Кіева пачалася бітва за правабярэжную Украіну.

Урокі прайшоўшага пераломнага года вайны неабвержна гавораць аб тым, што, нягледзячы на ўсе «татальныя» мабілізацыі, нямецкая армія ўсё больш слабее, а сілы Чырвонай Арміі ўзрастаюць. Гэта відаць з таго, што ўжо больш года нашы войскі трымаюць ініцыятыву ваенных дзеянняў у сваіх руках. Гэта відаць таксама з таго, што ўсе спробы немцаў вырваць ініцыятыву з рук Чырвонай Арміі канчаюцца правалам. Контратакі немцаў нават на вузкіх участках фронта не даюць для іх жаданых вынікаў і паспяхова адбіваюцца нашымі войскамі. Не выпадкова Чырвоная Армія за прайшоўшы год адкінула нямецкія войскі на захад месцамі да 1.500 кіламетраў. Не па сваёй добрай волі немцы пакінулі важнейшыя сельскагаспадарчыя раёны Кубані, Дона, левабярэжнай Украіны, буйнейшыя прамысловыя цэнтры — Данбас, Запарожжа, Днепрапятроўск, Кіраваград і другія. Іх выбіла адтуль наша Чырвоная Армія. Цяпер Чырвоная Армія атрымлівае слаўныя перамогі пад Ленінградам.

Канчаткова заблытаўшыся ва ўласнай хлусні, гітлераўскія дурачкі даюць, трэба прама сказаць, бязглуздыя тлумачэнні прычын адступлення нямецкай арміі. Пасля разгрому нямецкіх войск пад Сталінградам гітлераўцы гаварылі: ,,Страта Сталінграда не мае важнага значэння. Вось калі-б совецкія войскі захапілі раёны Дона альбо Кубані,—тады іншая справа“. Пасля выгнання нямецкіх войск з раёнаў Дона і Кубані немцы яшчэ петушыліся і прыгаварвалі: «Страта Дона і Кубані нічога не значыць. Вось калі-б совецкія войскі захапілі Данбас, — тады іншая справа». Пасля разгрому нямецкіх войск у Данбасе гітлераўцы барматалі: ,,У Данбасе былі нявыгадныя пазіцыі. Вось калі-б совецкія войскі перайшлі за Днепр, — тады іншая справа“.

Пад ударамі Чырвонай Арміі немцы «скарачалі» лінію фронта зімою 1941 года, працягвалі ўкарачваць фронт зімой 1942 года, летам 1943 года і гэтайжа справай займаюцца зараз — зімой 1944 года. Але, як гаворыць народная прыказка, — ,,укароціш — не вернеш“. Няхай сабе «скарачаюць» і ,,ўкарачваюць“. Наша армія і наш народ упэўнены, што гітлераўцы даскарачаюцца да таго, што самая кароткая лінія фронта для нямецкай арміі будзе праходзіць па рацэ Шпрэе, на якой стаіць Берлін. (Шумныя апладысменты).

Перавага совецкай стратэгіі і тактыкі, воінскага ўмення і маральнага духу нашых войск неабвержна даказана ўсім ходам вайны. У ажыццяўленні буйнейшых аперацый на совецка-германскім фронце, распрацаваных Вярхоўным Галоўнакамандаваннем Чырвонай Арміі, нашы генералы і афіцэры паказалі выдатныя ўзоры аператыўнага майстэрства, а салдаты Чырвонай Арміі — геройства і баявую вывучку.

Совецкая краіна ганарыцца слаўнымі сталінскімі генераламі, военачальнікамі совецкіх армій.

Совецкая краіна ганарыцца баявымі афіцэрамі Чырвонай Арміі, якія прайшлі выдатную сталінскую школу ваеннага майстэрства.

Совецкая краіна ганарыцца салдатамі сваёй арміі, якія памножылі векавую славу рускіх воінаў.

Цяпер уся справа ў тым, каб не заспакайвацца на дасягнутым. Трэба заўсёды памятаць аб тым, што вораг таксама не стаіць на месцы, што нямецкае камандаванне, імкнучыся адтэрмінаваць канчатковую пагібель фашысцкай арміі, стараецца вынайсці новыя прыёмы і спосабы барацьбы. Вось чаму непахісным законам для совецкіх военачальнікаў з'яўляецца неўхасніцельнае выкананне загадаў Вярхоўнага Галоўнакамандуючага таварыша Сталіна аб пастаянным удасканаленні ваеннага майстэрства, выкананне яго патрабавання — дзень за днём узнімацца на ступеньку вышэй у справе ўдасканалення ў ваенным майстэрстве.

І няма сумнення, што Чырвоная Армія і яе камандзіры будуць непахісна выконваць сталінскія загады, бесперапынна, нястомна вучыцца, удасканальваць сваё баявое майстэрства, не заспакайвацца на дасягнутым.

Перамогі Чырвонай Арміі — гэта перамогі совецкага ладу над крывавым рэжымам фашызма. У Чырвонай Арміі, у яе арганізацыі, у яе стратэгічнай дактрыне, гібкай тактыцы, выдатным узбраенні, высокім маральным духу адлюстроўваецца дасканаласць совецкай дзяржаўнай сістэмы, перавага Совецкага Саюза над гітлераўскай Германіяй.

Таварышы! Кіраўніцтва ваеннымі дзеяннямі Вярхоўным Галоўнакамандаваннем Чырвонай Арміі апракінула ўсе разлікі ворага і павярнула ход вайны ў нашу карысць. Гісторыя войнаў не ведае такіх прыкладаў, калі цячэнне вайны, у пачатку настолькі несрыяючае для аднаго боку, было-б з такім майстэрствам пераломлена, а армія, якія накіроўваецца цвёрдай рукой ваеннага генія, атрымлівала-б такія перамогі. Вялікая Айчынная вайна совецкага народа супроць нямецкіх ізвергаў, якая накіроўваецца і натхняецца таварышам Сталіным, увойдзе ў гісторыю войнаў як выключны ўзор кіраўніцтва войскамі, вышэйшага майстэрства вядзення вайны. (Бурныя апладысменты).

Нашы сілы растуць і мацнеюць

Таварыш Сталін вучыць нас, што ў вайне перамагаюць тыя дзяржавы і арміі, сілы якіх у ходзе вайны ўзрастаюць, а цярпяць паражэнне тыя дзяржавы і арміі, сілы якіх у ходзе вайны іссякаюць, памяншаюцца. Ужо ў пачатку вайны з гітлераўскімі захопнікамі таварыш Сталін прадбачыў, што нашы сілы ў ходзе гэтай вайны, нягледзячы на часовыя страты раду абласцей і гарадоў, будуць расці і перамога будзе на нашым баку. Гэта прадбачанне цалкам апраўдалася ўсім ходам вайны.

У пачатку вайны перад нашым народам і ў першую чаргу перад рабочым класам, інжынерна-тэхнічнымі работнікамі прамысловасці паўстала задача—разгарнуць выпуск узбраення і ліквідаваць перавагі немцаў у колькасці танкаў, самалётаў, мінамётаў, аўтаматаў. Гэта была найцяжэйшая задача. Пытанне стаяла так: ці зможа совецкая дзяржава, у цяжкіх умовах ваеннага часу, забяспечыць рост сіл народнай гаспадаркі, хуткае развіццё ваеннай індустрыі. Такога роду задачу, да таго-ж у непамерна меншых маштабах, не змаглі вырашыць ні царская Расія, ні вільгельмаўская Германія ў годы першай сусветнай вайны. Іх эканоміка ў ходзе вайны дэградыравала, разбуралася. Той-жа лёс гітлераўцы прадвяшчалі і нашай совецкай эканоміцы. Аднак прадвяшчанні іх аказаліся недарэчнымі. Совецкая гаспадарка і ва ўмовах цяжкай вайны працягвала развівацца і нарашчваць сваю магутнасць.

Наш гераічны народ і ў першую чаргу нашы рабочыя прамысловасці і транспарта, разам з інжынерна-тэхнічнымі работнікамі паспяхова вырашылі гэту задачу.

Баявой задачай рабочага класа, інжынераў і тэхнікаў з'яўляецца цяпер далейшае павелічэнне выпуску ўзбраення, боепрыпасаў, снаражэння, выплаўкі метала, здабычы вугалю, вытворчасці электраэнергіі, а задачай работнікаў транспарта — хутка прасоўваць снаражэнне фронту.

Для забеспячэння Чырвонай Арміі і насельніцтва краіны харчаваннем, а прамысловасці сыравінай трэба было перамагчы небывалыя цяжкасці ў сельскай гаспадарцы, якія ўзніклі ў сувязі з часовай стратай сельскагаспадарчых раёнаў Украіны, Дона і Кубані, папоўніць хоць-бы часткова гэтыя страты за лік развіцця сельскай гаспадаркі ўсходніх раёнаў.

Совецкае калгаснае сялянства здолела вырашыць гэтую цяжэйшую задачу ваеннага часу і забяспечыць снабжэнне Чырвонай Арміі і краіны харчаваннем і сыравінай.

Баявой задачай нашых калгаснікаў і калгасніц, работнікаў соўгасаў і МТС зараз з'яўляецца павелічэнне прадукцыі сельскай гаспадаркі для фронта і краіны.

На трэцім годзе вайны мы маем зладжаную і хутка растучую ваенную гаспадарку. Такім чынам, совецкая гаспадарка аказалася здольнай павялічыць свае сілы ў ходзе вайны і тым самым даказала сваю перавагу над нямецка-фашысцкай рабскапрыгоннай эканомікай.

Новай дадатковай крыніцай умацавання нашай гаспадаркі з'яўляецца творчая праца, якая разгарнулася ў вызваленых ад акупантаў раёнах.

Немцы абрабавалі і разбурылі квітнеючыя прамысловыя і сельскагаспадарчыя раёны, якія часова былі пад пятой акупантаў. Жыццё прышло ў гэтыя раёны разам з Чырвонай Арміяй. Прайшло ўсяго некалькі месяцаў пасля вызвалення Данбаса, і данецкі вугаль пайшоў ужо на чыгункі, на фабрыкі і заводы. Шырокім фронтам вядуцца работы па аднаўленню шахтаў, металургічных і іншых заводаў. І гэта толькі пачатак аднаўленчых работ, у якіх удзельнічае ўся краіна.

Партыя і ўрад ужо цяпер, ва ўмовах вайны, праяўляюць пастаянныя клопаты аб тым, каб вызваленае ад нямецкай акупацыі насельніцтва мела ўсе неабходныя ўмовы для нармальнага чалавечага жыцця. Партыя і ўрад праяўляюць асаблівыя клопаты аб сем'ях нашых франтавікоў.

У мінулых войнах сем'і салдат пакідаліся на волю лёсу, разараліся і ўпадалі ў жабрацтва.

Воіны Чырвонай Арміі бачаць, што совецкая дзяржава не пакідае іх сем'і ў бядзе. Яны ведаюць, што совецкая ўлада—гэта іх, свая, родная ўлада, што яна дапаможа іх жонкам і дзецям, бацькам і мацерам аднавіць гаспадарку, разбураную нямецкімі ізвергамі. У гэтым адна з крыніц высокага маральна - баявога духу нашых войск.

Нямецкія ізвергі спрабавалі зламаць волю і стойкасць нашага народа дзікім разгулам крывавых злачынстваў, тэрорам, шыбеніцамі і «душагубкамі». З кожным днём наступлення Чырвонай Арміі ўсё больш раскрываецца малюнак жудасных злачынстваў фашысцкіх разбойнікаў. З халодным разлікам людаедаў нямецкія разбойнікі катавалі і вешалі, рэзалі і палілі, атручвалі ў «душагубках» сотні тысяч совецкіх людзей. Знішчыць цвет нацыі, найбольш актыўную, жыццяздольную частку совецкага насельніцтва, а астатніх запалохаць і ператварыць у бязвольных рабоў—такая крывавая палітыка гітлераўцаў. Аднак і гэты разлік гітлераўскіх разбойнікаў сарваны

(Працяг на 4 стар.)

Працяг даклада тав. А. С. Шчэрбакова

савецкімі патрыётамі. Чырвоная Армія вызваліла з фашысцкай няволі мільёны совецкіх людзей. Зверствы немцаў не зламалі волю совецкага народа, а яшчэ больш распалілі гнеў і ненавісць да нямецкіх захопнікаў. Помста і смерць нямецкім злачынцам!—вось наш адказ гітлераўскім людаедам. (Працяглыя апладысменты).

У ходзе вайны вырас аўтарытэт Совецкага Саюза ў вачах усіх народаў, якія змагаюцца супроць гітлераўскай Германіі, узмацніліся, умацаваліся яго знешнепалітычныя сувязі.

Рухнулі гітлераўскія планы, разлічаныя на раскол дэмакратычных краін. Умацавалася давер'е і адзінства сярод краін антыгітлераўскай кааліцыі. Аб гэтым, перш за ўсё, сведчаць рашэнні Маскоўскай і Тэгеранскай канферэнцый. У выніку Маскоўскай і Тэгеранскай канферэнцый выпрацаваны план, разлічаны на поўны і канчатковы разгром гітлераўскай Германіі, дасягнута пагадненне аб тэрмінах, напрамках і маштабе ваенных аперацый, запланіраваных трыма саюзнымі дзяржавамі.

* * *

Таварышы! За прайшоўшы год совецкі народ многа і ўпорна папрацаваў, каб наблізіць канчатковую перамогу над гітлераўскай Германіяй. Цяпер ужо ясна, што справа ідзе да разгрому гітлераўскай Германіі. Нямецкая армія стаіць перад катастрофай. Але яна не развеліцца сама сабою. Было-б недаравальнай памылкай нам, большэвікам, спачываць на лаўрах.

Нашу партыю выхавалі Ленін і Сталін, якія не церпяць самасупакоенасці, вучаць партыю не захапляцца поспехамі. Заваёваныя перамогі—вучаць нас Ленін і Сталін—павінны служыць падставаю, фундаментам для дасягнення новых перамог, новых поспехаў. Поспехі і дасягненні нярэдка кружаць галаву, параджаюць благадушша, пераацэнку сваіх сіл і недаацэнку сіл ворага, празмерную самаўпэўненасць і зазнайства. Гэтыя настроі заўсёды ўяўлялі сабой сур'ёзную небяспеку, тым больш небяспечны яны ва ўмовах вайны. Мы загубілі-б справу перамогі, калі-б у нашых радах пераважалі настроі самасупакоенасці.

Нашаму народу, нашай партыі прыдзецца яшчэ многа і энергічна папрацаваць, каб перамога вастаржаствавала. Мы павінны мабілізаваць усе сілы народа, усю магутнасць і майстэрства нашай арміі, каб дабіць фашысцкіх захопнікаў, бо перамога — гаварыў таварыш Сталін—не даецца без барацьбы і напружання—яна бярэцца з бою. Чырвоная Армія, совецкі тыл, увесь наш народ зробяць усё для таго, каб наблізіць гэты дзень канчатковай перамогі.

Кіруючай і арганізуючай сілай у нашай краіне, у нашым народзе з'яўляецца большэвіцкая партыя і наш правадыр таварыш Сталін. (Бурныя, працяглыя апладысменты).

Большэвіцкая партыя прывяла працоўных нашай краіны да стварэння свабоднай, магутнай соцыялістычнай дзяржавы, а калі над Радзімай навісла грозная небяспека, узняла совецкі народ на свяшчэнную Айчынную вайну супроць ненавісных нямецкіх захопнікаў.

Партыя Леніна—Сталіна накіравала да адзінай мэты і арганізавала сілы народа для таго, каб адстаяць заваёвы Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыі, свабоду і незалежнасць нашай Радзімы.

Партыя Леніна—Сталіна заўсёды выхоўвала народ у духу совецкага патрыятызма, гарачай любві да сваёй Радзімы, бясстрашша ў баю і бязлітаснасці да ворагаў совецкай дзяржавы. Цяпер партыя большэвікоў па праву можа сказаць, што яе шматгадовая праца дала свае добрыя вынікі.

Наш народ праявіў у Айчыннай вайне несакрушальнае адзінства. Уся краіна аб'ядналася вакол свайго вялікага, мудрага правадыра. Вялікі саратнік Леніна, прадаўжальнік яго бяссмертнай справы, наш Вярхоўны Галоўнакамандуючы таварыш Сталін вядзе армію і народ да поўнай перамогі, да таржаства нашай справядлівай справы. (Бурныя апладысменты).

Няхай жыве ленінізм, наш верны выпрабаваны ў баях сцяг, пад якім мы перамагалі і будзем перамагаць! (Апладысменты).

Няхай жыве совецкі народ, народ-герой, народ-воін! (Апладысменты).

Няхай жыве Чырвоная Армія і Ваенна-Марскі Флот! (Апладысменты).

Няхай жыве таварыш **Сталін**, які вядзе нас да канчатковай перамогі! (Бурная авацыя ўсёй залы. Усе ўдзельнікі паседжання стоячы пяюць партыйны гімн «Інтэрнацыянал»).

Урачыста-жалобнае паседжанне ў Гомелі, прысвечанае памяці В. І. Леніна

21 студзеня адбылося ўрачыста-жалобнае паседжанне Гомельскага абласнога і гарадскога Советаў дэпутатаў працоўных і Гомельскага абкома КП(б)Б сумесна з прадстаўнікамі грамадскіх арганізацый, прадстаўнікамі Чырвонай Арміі, партызанамі і партызанкамі, прысвечанае 20-годдзю з дня смерці В. І. Леніна.

З дакладам на тэму „20 год без Леніна пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна па ленінскаму шляху" выступіў сакратар Гомельскага абкома КП(б)Б тав. Куцак. Дакладчык падрабязна і ярка расказаў аб тым, як ажыццяўляюцца ў нас запаветы Леніна, як вялікі Сталін па ленінскаму шляху вядзе совецкі народ ад перамогі да перамогі, аб тым, як „Дух вялікага Леніна і яго непераможны сцяг натхняюць нас цяпер на Айчынную вайну..."

Мітынг у Мозыры

Гэтымі днямі ў Мозыры адбыўся мітынг працоўных разам з прадстаўнікамі воінскіх часцей, слаўнымі партызанамі і партызанкамі, прысвечаны вызваленню цэнтра Палескай вобласці з-пад гнёту нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

Мітынг адкрыў сакратар Мозырскага абкома КП(б)Б т. Кавалёў. Першае слова ён прадастаўляе генерал-лейтэнанту тав. Бялову, які горача віншаваў працоўных Мозыра з іх вызваленнем і заклікаў прыкласці ўсе свае сілы, усю энергію, каб хутчэй аднавіць разбураную гаспадарку.

Цікавым было выступленне камандзіра Н-скай партызанскай брыгады таварыша Ж. Ён падрабязна расказаў аб дзейнасці партызан Палесся, аб тым, якую дапамогу яны аказвалі наступаючым часцям Чырвонай Арміі.

З вялікай увагай было праслухана выступленне ўдзельніка баёў за Мозыр — тройчы ордэнаносца, сержанта тав. Косціна.

Працоўныя Мозыра паслалі прывітальнае пісьмо правадыру народаў таварышу Сталіну, у якім гавораць: „Зноў узышло сонца над нашым шматпакутным горадам, зноў вяртаецца да жыцця наш родны совецкі Мозыр. Ніхто з нас ніколі не забудзе таго гістарычнага дня, калі на вуліцы нашага горада ўступілі доблесныя воіны Мозырскіх дывізій. Гэта была самая радасная, самая ўрачыстая мінута ў жыцці кожнага грамадзяніна горада".

Працоўныя пакляліся свайму правадыру таварышу Сталіну ў тым, што прыкладуць усе свае сілы і энергію на аднаўленне роднага горада.

Удзельнікі мітынга таксама паслалі прывітальныя пісьмы ЦК КП(б)Б і СНК БССР і генералу арміі таварышу Ракасоўскаму, пад кіраўніцтвам якога доблесныя войскі Беларускага фронта вызвалілі Мозыр.

АД СОВЕЦКАГА ІНФОРМБЮРО

З аператыўных зводак за 22, 23, 24 і 25 студзеня

На паўднёвы захад і на поўдзень ад **Краснае Сяло** нашы войскі працягвалі наступленне, з баямі занялі больш 40 населеных пунктаў і чыгуначныя станцыі Тайцы і Іжора.

На поўнач і на паўночны ўсход ад **Тосна** нашы войскі з баямі прасоўваліся наперад і занялі больш 30 населеных пунктаў і чыгуначныя станцыі Пела, Салагубаўка, Турышкіна, Малукса. Нашымі войскамі поўнасцю ачышчана ад праціўніка чыгунка Кірышы — Мга — Ленінград.

На захад ад **Ноўгарада** нашы войскі поўнасцю ліквідавалі раздробленыя групы праціўніка, акружаныя ў лясах на захад ад горада.

На паўночны захад ад **Калінкавічы** нашы войскі занялі некалькі населеных пунктаў і сярод іх Мармовічы, Лясец, Салавейка, Дубнякі, Перакрутаўскі Варатынь, Каплецкі Варатынь, Кротаў.

* * *

На працягу 23 студзеня на паўднёвы захад і на поўдзень ад **Краснае Сяло** нашы войскі працягвалі весці наступальныя баі, у ходзе якіх занялі некалькі населеных пунктаў.

На поўнач і на паўночны ўсход ад **Тосна** нашы войскі з баямі прасоўваліся наперад і авалодалі населенымі пунктамі Нікольскае, Новая Дзярэўня, пасёлак 2-гі Ульянаўскі, Гертава, Іванава, Кірсіна, Старастава, Кантулі, Нічаперць, Нурма і чыгуначнай станцыяй Пустынька.

На захад і на паўднёвы захад ад **Кірышы** нашы войскі вялі наступальныя баі, у ходзе якіх занялі рад населеных пунктаў. У выніку рашучай атакі нашых войск ліквідаваны плацдарм немцаў на ўсходнім беразе ракі Волхаў у раёне Грузіна.

На захад ад **Мозыра** нашы войскі з баямі авалодалі раённым цэнтрам Палескай вобласці **Лельчыцы,** а таксама занялі населеныя пункты Перадрэйка, Асавец, Скалодзіна, Астрожанка, Уборцкая Рудня, Зарубаны, Буйновічы, Свідноў, Манчыцы, Злодзін, Ветвіца, Сімановічы.

* * *

Войскі Ленінградскага фронта, працягваючы паспяховае наступленне, 24 студзеня авалодалі горадам **Пушкін** (Царскае Сяло), горадам **Паўлаўск** (Слуцк), а таксама з баямі занялі больш 40 іншых населеных пунктаў. Нашы войскі перарэзалі чыгунку Гатчына—Нарва.

На працягу 24 студзеня на паўночны захад ад **Тосна** нашы войскі з баямі прасоўваліся наперад, занялі некалькі населеных пунктаў, сярод іх вялікі населены пункт Ульянаўка,ператвораны немцамі ў моцны вузел абароны, і чыгуначны вузел Сабліна на чыгуначнай магістралі Ленінград — Масква.

На захад і на паўднёвы захад ад Ноўгарада нашы войскі вялі наступальныя баі, у ходзе якіх занялі рад населеных пунктаў і чыгуначныя станцыі Страсава, Барок.

На ўсход ад Вінніцы нашы войскі адбівалі атакі вялікіх сіл пяхоты і танкаў праціўніка і нанеслі яму вялікія страты ў жывой сіле і тэхніцы.

На працягу 23 студзеня нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 46 нямецкіх танкаў. У паветраных баях і агнём зянітнай артылерыі збіта 45 самалётаў праціўніка.

* * *

На працягу 25 студзеня на паўднёвы захад і поўдзень ад **Пушкін** нашы войскі, працягваючы развіваць наступленне, авалодалі населенымі пунктамі Сяскелева, Рэболава, Хіндзікалава і інш. і чыгуначнымі станцыямі Антропшына, Владзімірская, Фрэзерны. Нашы войскі ўшчыльную падышлі да горада **Гатчына (Красногвардзейск)** і завязалі баі на ўскраінах горада.

На захад і паўднёвы захад ад **Кірышы** нашы войскі, перамагаючы супраціўленне праціўніка і сістэму яго інжынерных загарод на лясных дарогах, занялі некалькі населеных пунктаў і ў радзе месц падышлі да чыгункі **Чудава—Тосна**.

На паўночны захад, захад і паўднёвы захад ад **Ноўгарада** нашы войскі з баямі прасоўваліся наперад і авалодалі населенымі пунктамі Сяло-Гара, Горанка, Паддуб'е і інш. і чыгуначнай станцыяй **Торфападсцілачная**.

На ўсход ад **Вінніцы** і на поўнач ад **Хрысцінаўка** нашы войскі паспяхова адбівалі атакі вялікіх сіл пяхоты і танкаў праціўніка і нанеслі яму вялікія страты ў жывой сіле і тэхніцы.

На працягу 24 студзеня нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 80 нямецкіх танкаў. У паветраных баях і агнём зянітнай артылерыі збіт 71 самалёт праціўніка.

Рэдакцыйная калегія

Адрас рэдакцыі: гор. Нова-Беліца, Гомельскай вобласці, вул. Вароўскага, 10.